

ปฏิบัติธรรมแล้วยังมีความรักได้ไหม?

นำเสนอเมื่อ : 29 ธ.ค. 2552

ปฏิบัติธรรมแล้วยังมีความรักได้ไหม?

...

ได้ แต่ต้องปฏิบัติกันเป็นจริงๆทั้งคู่
จะยิ่งรูว่ารักที่รุนแรงทั้งความรู้สึกทางกายและทางใจเป็นอย่างไร
สำคัญคือแต่ละฝ่ายไม่เป็นกันจริง กับแค่อือศีลหากไม่เข้าใจแล้วว่่าถืออย่างไร
ถือไปทำไม อย่าพูดถึงนังสมาธิ เอาสมาธิมาเจริญปัญญากัน

เมื่อทังคู่อู้จักอริยสัจสี่จริง ๆ
เขาใจว่่าพุทธศาสนาสอนเรื่องทุกข์และการดับทุกข์
เห็นซึ่งว่่าจะปฏิบัติธรรมไปเพื่ออะไร
ต่างฝ่ายต่างเป็นกำลังของกันและกันเมื่ออีกฝ่ายอ่อนแรงลง ฝ่ายหนึ่งขี้เกียจ
อีกฝ่ายก็เตือนให้ขยันตั้งสติ ตั้งสมาธิ ฝ่ายหนึ่งเผลอทำผิด
อีกฝ่ายก็สะกิดให้ระลึกรู้ว่่าอย่างนี้เซแล้ว ต้องทรงตัวใหม่แล้ว

การตั้งกันปฏิบัติธรรมนั้นเป็นการสร้างแรงดึงดูดที่เหนือแรงดึงดูดด้วยกรรมร
วมชนิดอื่นใดทังสิ้นทังปวง เป็นตัวสร้างความนับถือกันและกันอย่างสูง
เป็นตัวสร้างความสมานฉันท์กลมเกลียวที่แนบแน่นลึกลงไปถึงส่วนลึกที่สุดข
องจิตใจ

แค่คู่อู้ร่วมกันทำบุญใส่บาตร
ร่วมกันช่วยเหลือคนและสัตว์ที่ตกทุกข์ได้ยากเป็นนิตย์
ก็ประจักษ์แล้วว่่าความดีที่ทรร่วมกันเป็นสิ่งลึกลับ

เป็นเชื่อกฎที่เหนียวแน่น สร้างความรู้สึกกระชับถึงกันเ็นทางดีงาม
เห็นอีกฝ่ายแล้วเกิดความอ่อนโยนในใจ
แต่คูที่ทำบุญในระดับตั้งใจถือศีลร่วมกัน
ปวารณาตัวให้อีกฝ่ายตักเตือนได้เมื่อเห็นตนเหลว ทำท่าจะต่างพร้อย
จะยังเกิดความคิดถึง
ความผูกพันลึกซึ้งยิ่งกว่าคู่ที่แค่ทำบุญใส่บาตรร่วมกันไม่รู้ก็สืบก็ร้อยเท่า

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถสอนอีกฝ่ายให้ตั้งจิตเป็นสมาธิ สร้างตัวรู้ขึ้นมาได้
หรือเป็นสมาธิด้วยกันทั้งคู่มาก่อน เขาก็ภาวนา นั่งสมาธิร่วมกันเสมอ
จะเข้าใจความรักฉันหญิงชายอีกแบบที่ประหลาดมาก
แค่อยู่ดูอยู่ใกล้กันเฉยๆโดยไม่ต้องทำอะไรก็เหมือนเป็นแรงเสริมให้อีกฝ่ายเป็น
ความสุขได้อย่างน่าแปลกใจ ยิ่งหากแต่ละฝ่ายรูคิด รู้จักหลุดจา
ก็จะมีมิติของสัมพันธภาพที่หลากหลาย
เวลาหนึ่งอาจคุยกันไต่ถามข่าวสารพาดเรื่อง
อีกเวลาหนึ่งอาจรู้จักการอยู่ร่วมกันเงียบๆเพื่อฟังเสียงของใจแต่ละฝ่าย
เมื่อคิดอะไรก็เหมือนจะรู้กัน เมื่อขยับนิดหนึ่งก็เหมือนเดาถูกกว่าจะทำอะไร

มีคู่รักนักเขียนฝรั่งที่เข้าใจเรื่องการทำสมาธิร่วมกัน
เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องทำนองนี้ออกมาเป็นคูเป็นแคว
เรื่องก็ไม่มีอะไรซับซ้อนมากมาย คนที่อยู่คู่กันนั้น เป็นแรงทำลาย
แรงที่กดให้ใจอีกฝ่ายตกต่ำก็ได้ หรือจะเป็นแรงเสริมกันให้รู้สึกสูงส่ง
ให้เกิดความสุขก็ได้ ยังมีกำลังจิตมากเท่าไร
ก็ยิ่งให้ผลบวกกลับมาเพิ่มขึ้นเท่านั้น ทีนี้ถ้าทำสมาธิถึงระดับที่มีกำลังแรง
แถมลากจูงกันไปดี นอกจากเสริมกันในทางบวกแล้ว ยังสื่อใจถึงกันได้
เพราะคลื่นจิตใต้สำนึกและเหนือสำนึกสานกันในที่ไกลบอยๆนั่นเอง
จึงไม่หาแปลกใจถ้าฝ่ายหนึ่งพบเรื่องนายินดีมาก
อีกฝ่ายที่อยู่ไกลออกไปก็สามารถสำเหนียกถนัด

ถ้ามองในมุมมองของผู้ที่ต้องการพ้นทุกข์จากสังสารวัฏจริงๆ
การอยู่ร่วมกันและปฏิบัติธรรมร่วมกันก็มีผลเสียร้ายกาจอยู่อย่าง
นั่นคือถ้าปฏิบัติไปไม่ถึงขั้นปลดขอกเกี่ยวข้องให้จิตแยกจากอุปาทานได้แล้ว
จะมีความติดเนื้อต่อใจกันชนิดแยกจากกันไม่ได้ เมื่อเย็นรวมกันถึงที่สุด

ก็ร่อนแรงตามครรลองโลกด้วยกันที่สุดเช่นกัน
จะสลับชั่วคราวเหนือเป็นช่วงเป็นพักเหมือนพายเรือในอ่าง หนีไปไหนไม่รอด
เสียเวลาในช่วงก่อนแก่ตัวไปกับวิถีโลกเป็นสิบๆปี
หรืออาจชวนกันอธิษฐานขอไปนิพพานกันในชาติอื่นไปเลย

ในมุมมองของผู้เห็นรูปนามเป็นทุกข์ การอยู่ตัวคนเดียว
ปฏิบัติธรรมโดยลำพัง เทียวไปอย่างสันโดษเอกา
นับเป็นความสุขอันประเสริฐแท้ แต่เมื่อยังของอยู่ ยังสงสัยอยู่
ยังอยากในรสอยู่ จะเรียนหรือชีวิตก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ตั้งใจไว้ดีๆ
มองหน้าคูรักเราแล้วอธิษฐานไว้ว่าอยู่ด้วยกันแล้วจะมีทุกข์ใดปรากฏ
ก็ขอใช้เป็นที่เรียน ผลักดันให้ปรารถนาดับทุกข์จนสนิท
เมื่ออยู่ร่วมกันจริงๆแล้วเกิดเหตุการณ์เลวร้าย
หรือพลาดพลั้งตกทุกข์ได้สาหัสประการใด
จะได้มีภาคหนึ่งระลึกว่าเราเคยเตรียมใจรับเรื่องนี้มาก่อน
จะใช้ทุกข์นี้เป็นบทเรียนไปนิพพาน และพยายามแก้ปัญหาด้วยน้ำใจเมตตา
ปรารถนาเกื้อกูลกัน ไม่แก้ปัญหาด้วยการเพิ่มปัญหา

การได้คู่ครองที่ประเสริฐ ดึงกันไปดีนั้นยากแสนยาก แต่ถ้าหาได้ก็ควรหา
อย่ายึดถือกันที่หน้าตา เพราะหน้าที่ฉาบบังความเลวไว้นั้นนานไปเหม็นได้
แต่ใบหน้าเรียบสงบที่อาบด้วยความดีงามนั้นหอมหวานไม่เปลี่ยนแปลงเลย

....

จาก ดังตฤณวิสัยนา ฉบับ รู้จักรัก